

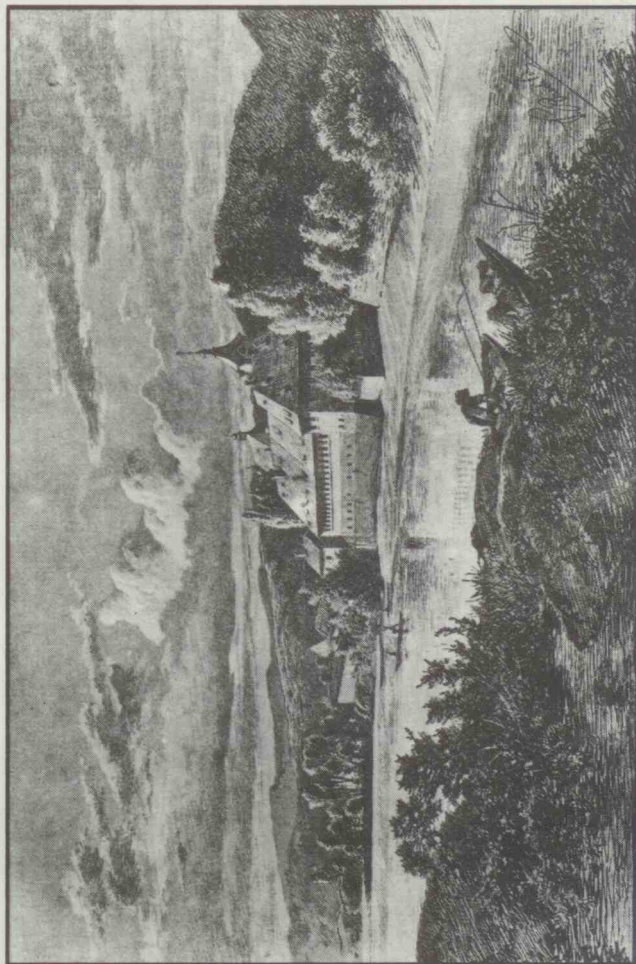
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

06-6

ROČNÍK VI

Kulčátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

VOLBY

K O M U N Á L N Í V O L B Y

Přesto, že slunce zatím pálí a pole vysychají, nezadržitelně se blíží měsíc listopad a s ním volby. Volby komunální - to znamená obecní. Volby, v nichž bychom měli zvolit do čela obce takovou skupinu lidí, která by v průběhu dalších dvou let připravila Dobřichovici na zcela jiný způsob hospodaření, na zcela jiné zákony. Ty dva roky budou velice těžké - tak, jako bývá těžká každá rekonstrukce, jako není snadná žádná rekonvalescence po závažné chorobě. Budou se v nich střetávat nová pravidla soužití a hospodaření se starými, budou platit různé přechodné zákony a rozhodně nás potká mnoho nečekaného. O rovnovážnosti naší ekonomiky či politického života budeme v té době ještě spíše jen snít.

Bude-li schválen zákon o obcích tak, jak je ke schválení připraven, měli bychom si pro příští období do svého čela vybrat nejvýše 15 členů obecního zastupitelstva. Z nich ne více než jedna třetina /tedy maximálně 5 lidí/ vytvoří obecní radu. Starosta obce bude mít větší pravomoc než dosud a obci samé se dostane řady práv, která jsme zatím neměli. Hospodářsky ještě samostatní nebudeme - musíme však v této době vytvořit pro budoucí hospodaření aspoň základy.

Bude velmi záležet na schopnostech a osobní čestnosti členů obecního zastupitelstva, jak se Dobřichovice se svými příštími úkoly vypořádají. Dobře proto zvažujte, koho navrhnete, dobře zvažujte, čím vy sami obci prospějete. Svě kandidáty může navrhnout každá politická strana a každé volební seskupení - tj. jakékoli skupiny občanů. Volit budeme však spíše lidi než strany - tj. budeme z kandidátky vybírat jednotlivé osobnosti a nikoli politické směry. Domnívám se, že je nejvyšší čas zamyslet se nad svým právem i zodpovědností spoluročovat složení budoucí obecní rady. Máme-li jako občané radu volit, máme zároveň povinnost učinit to co nejmoudřeji.

AŠ

Nepřehlédněte

Pro ty, kteří nechtou tiráž na poslední stránce a přesto nám potřebují napsat do redakce, připomínáme, že vydavatelem KUKÁTKA je dobřichovické Universální výrobní družstvo. Naše adresa tedy zní:
U V D, redakce Kukátka, 252 29 Dobřichovice

nad restaurací. Tento zásah si vynutí opětovné uzavření restaurace. K běžným stavebním problémům se sháněním nedostatkového materiálu přibývalo dilema o postupu vlastní rekonstrukce. Pro jeho vyřešení jsem svolal na 27.7. vnitropodnikový kontrolní den stavby, k němuž jsem nechal zpracovat návrh celkového řešení bez etapizace.

K: A výsledek?

H: Rozhodli jsme se zastavit současný postup výstavby a v krátké době zpracovat projektovou dokumentaci na komplexní rekonstrukci objektu včetně přístavby.

K: Můžete nám to vysvětlit podrobněji?

H: Na kontrolním dnu jsme stanovili nový stavební program. Mělo by dojít k úplné demolici garáží a dílen za restaurací a k sejmutí ploché střechy nad restaurací. Rekonstrukce počítá s dostavbou nové části objektu v místě bývalých dílen a garáží a s přístavbou patra nad stávající restaurací. V přízemí je počítáno s restaurací, kuchyní, kuchyňským zázemím a sklady, v 1.patře s klubovním sálem /včetně obsluhy/, recepcí a několika ubytovacími jednotkami /cca 14 lůžek/. Návrh nepočítá se zahradní restaurací, neboť tento prostor bude nutný jako zásobovací zázemí a parkování, ale uvažuje s předzahradkou u hlavního vchodu z ulice. Tento záměr byl 27.7. předběžně projednán s předsedkyní MNV, 31.7. v komisi výstavby MNV a 8.8. schválen radou MNV.

K: Tento záměr však předpokládá vystěhování nejen Svazarmu ale i osvětové besedy téměř okamžitě.

H: Ano. Stěhování Svazarmu by mělo začít v nejbližší době a stěhování osvětové besedy bude provázet řada dalších jednání. Nejvýhodnějším řešením by bylo umístění osvětové besedy do učeben základní školy, které nejsou odpoledne využité. Záleží to však na dohodě mezi MNV a ředitelkou ZŠ.

K: Prozděte nám na závěr, kdy půjdeme "Pod vinici" na oběd.

H: V tuto chvíli si netroufám termín vyslovit. Začátkem září by měl být hotov projekt a rozšířeno stavební povolení. Vlastní realizace by měla proběhnout, jak nejrychleji to bude možné. Jestli stihneme příští léto, však nemohu dnes slíbit.

K: Děkuje za rozhovor.

»»«

Po delší odmlce jsme opět navštívili mjr.JUDr.Hlemýžď, CSc., abychom jej požádali o rozhovor.

Kukátko: Dlouho jsme se, pane majore doktore, neviděli. Naposledy snad na podzim minulého roku. Jak jste prožíval všechny ty události?

mjr.dr.Hlemýžď: Radostně, ale zprostředkovaně. Víte, na tyhle historické chvíle já mám čich. Leccos jsem už zažil: 15.březen 1939, 9.květen 1945, 25.únor 1948, 21.srpen 1968 a vzdávky, vždycky jsem měl připravenou kytičku... Vloni mně však vývoj událostí zaskočil, doma jsem neměl nic nachystaného, tak jsem se rozjel asi v polovině listopadu na Olšana koupit tomu našemu upřímnému a statečnému mládí věnec. Nějak jsem v té Praze prochladl a na Národní třídě jsem chyběl, ač mě soudruzi z městské správy StB zvali. Prý takový šrumec hned tak neuvidím. Ulehl jsem a neviděl, neslyšel.

Kukátko: Ani na televizi jste se neřídil?

mjr.dr.Hlemýžď: Díval, ale tam šel nejdříve monoskop, pak tam hovořil nějaký cizí člověk, no, a pak jsme to vyhráli.

Kukátko: Co zrušení článku o vedoucí úloze KSČ, nezastihlo vás v nečakávkách?

mjr.dr.Hlemýžď: Ale kdepak, pánové. Celé dny jsem se na ten okamžik připravoval. Pálil papíry, skartoval, práce bylo nad hlavu. To víte, běžná administrativní rutina. A pak jsme se všichni v úřadovně sešli a řekli si: Konečně z nás někdo to jho a břemeno vlády sejmul. Konečně si můžeme krapet oddýchnout. A rozešli jsme se domů na zaslouženou půlroční dovolenou.

Kukátko: Doma jste jistě nezáhálel, že?

mjr.dr.Hlemýžď: To víte, že ne. Zahradka potřebovala jarní úklid.

Neměl jsem na ni v poslední době moc času.

Kukátko: Po zaměstnání, po spolupracovnících se vám takovou dobu nestýskalo?

mjr.dr.Hlemýžď: To víte, že ano. Když člověk věnuje něčemu přes čtyřicet let, tak to těžko může opustit. Já si ale umím život zorganizovat. Přes den na zahrádce a u telefonu, večer s kamarády. Vzpomínáme na staré časy totality, cvičíme rozborku a sborku a chválíme ty nové, demokratické pořádky. Jen si říkám, škoda, že jsme s tou demokracií nezačali se soudruhem Jakešem o měsíc dřív.

Kukátko: Nu, a co volby? Neřeknete nám, jakou stranu jste volil?
mjr.dr.Hlemýžď: Tyhle volby jsem si opravdu užil a vychutnal. Už od šestačtyřicátého jsem míval pohotovost a plnil konkrétní úkoly, ale letos, letos jsem volby vychutnal. Dohodli jsme se se soudruhy ze základní organizace, že budeme volit Občanské fórum, protože jsou to skutečně slušní a féroví lidé. Lásko, néha, samet, tolerance..., koho by měl našinec podle vás volit?

Kukátko: Chcete říci, že netoužíte, ani neusilujete o nastolení bývalých pořádků?

mjr.dr.Hlemýžď: Co vás nemá! Já fandím všemu novému, progresivnímu a demokratickému. Heleďte, léta mám odsloužená a započtená v 1.důchodové kategorii, penzi mám slušnou a právní stát mi na ni určitě nesáhne. A těm mladším - horkým hlavám - říkám: Počkejte, až se to postaví trochu na nohy, tečka byste museli, holoubkové, makat!

Kukátko: Děkujeme za rozhovor.

POSTŘEHY

K O N C E R T P R O S L U Š N Ý L I D I

byl uspořádán jako dobročinný v Praze a nikdo tehdy nebyl na pochybách, pro koho vlastně je: pro ty, kdo byli pro svůj politický postoj šikanováni nebo alespoň nenadbávali pro osobní výhody. S uplynutím času začínáme svá kritéria upřesňovat - a v posledních dnech k tomu máme nejednu příležitost včetně smutného zjištění, jakou pravdu mají všichni, kdo mluví o té devastaci nejhorší: devastaci morálních hodnot.

Stavíme kanalizaci. Rozhlédnete se, co všechno se vejde do výkopů: pylle padanek, plechovky i staré kýble, větve a plevele, matrace, odpadky polystyrenu - tedy vesměs materiály, po jejichž rozpadu vznikne dutina, která se propadne možná až po dokončení asfaltového povrchu. Pokud vím, tady přímý zákaz vysloven ani napsán nebyl. Horší je to už s nově označenými jednosměrnými ulicemi. Že mortorkáři - a nejen mledí! - nedbají zákazů před lávkou, víme dávno. Jak to vypadá s dodržováním jednosměrnosti, můžete se denně přesvědčit. A tady už jde o přímé zákazy!

Nejnovější příležitost k posouzení mravní vyspělosti občanů nám dává zákaz plýtvání vodou. Původní striktní zákaz zalévání byl

rozumně upřesněn, nesmí se stříkat trávnický a umývat auta. Vždyť ten kousek doma vypěstované zeleniny se dá konví zalít vodou s rozmyslem ušetřenou, třeba neplnou vanou nebo kratším sprchováním; strojek zalít večerní sprchou hadicí venku místo v koupelně. Tady už byl vysloven i možný postih: ne už jen bloková pokuta za stovku, ale celý tisíc.

Jak tedy posuzovat chování občana, který stojí hrdě na ulici s hadicí v ruce a stříká v o z o v k u ?! Ne ten prašný povrch po záhozu kanalizace. Z jedné strany asfalt, za rohem hrubý štěrček. A žádné malicherné zkrápění! Pořádné dávky vody, aby to asi vydrželo až do zítřejšího odpoledne...

Protože NEJSME JAKO ONI, nenapadne nás běžet s udáním. Jenom domýšlíme, že případné upozornění by možná odbyl tím, že ani nekropí trávnick, ani nemeje auto; se stejnou logikou, jako loni odsekli na mě upozornění starší občan před skládkou, že "cedule je táhle, tedy není" - bylo to asi 8 metrů od ní. Zajímavé na tom je, že v obou případech to byli ONI. Ti bohorovni, spoléhající na svou beztrčnost --- anebo ještě na něco?

Tady je zřejmě zakopaný pes: proč by se ostýchali, když u nás přece zákazy jenom vydáváme, ale nikdo je nikdy nekontroluje! Dosud platný zákon o národních výborech č.69/1967 Sb. ve svém §6, odst.4 říká, že "národní výbory jsou oprávněny /.../ ukládat úkoly veřejné bezpečnosti /.../", a na jednom veřejném zasedání nám bylo řečeno, že "už s náčelníkem bylo jednáno..." - kdy jsme ale naposled viděli v obci nějakou hlídku? VB známe jenom podle zvuku houkačky. Nebo spoléháme dodnes na těch 140 tisíc udavačů, že se přeorientují na věci nepolitické? ... Přísloví praví, že příklady táhnou. Podívejme se, jak nám jsou příkladem ti, kdo nás mají kontrolovat: přes všechny nářky nad nutností ochrany přírody "úřední místa" se nenamáhají se zatlučením kolíku a tabuli jednosměrné jízdy přibíjí na ž i v ý s t r o m !! Takže: proč se nevybodnout na nějaký ten zákaz, když ani TI NAHOŘE se jimi neřídí, že?

A tak stojí za zamyslení, jak by dopadla návštěvnost "koncertu pro slušný lidi", kdyby byl uspořádán v naší obci. Kolik by bylo těch, kdo by s č i s t ý m s v ě d o m í m mohli zasednout do křesel. Není vyloučeno, že se svojí zvrácenou logikou by většínu posluchačů tvořili právě ONI...

»»»

e-r

Inspirován článkem "U Berounky bez", který se objevil v 7. čísle Kukátka, chtěl bych se také vyjádřit k problému koupání v Dobří-

chovicích, a to jako příslušník starší generace, který přes svůj vyšší věk si v létě rád občas zaplave. Je to ostatně pohyb ze zdravotního hlediska velice doporučený.

Uznávám, že koupání bez plavek je příjemné, i když na rozdíl od autora zmíněného článku znám mnoho nepříjemnějších pocitů, než je koupání v plavkách, a mnoho příjemnějších pocitů, než koupání bez plavek. Nechci upírat právo na nudistickou pláž vyznavačům kultury nahého těla v této době, kdy ve světě jeho přívrženců přibývá /a to nejen u vody/. Myslím si ale, že z estetického hlediska není věc tak jednoznačná, jak ji předkládá autor. Podle mého názoru existuje dost lidí, kteří právě z estetických důvodů se raději koupou v plavkách. A někteří i z jiných důvodů. Chtěl bych tu hájit i jejich právo na místo ke koupání.

A zde je právě kámen úrazu. Kde takovou pláž, ať "s" nebo "bez" zřídí. Mnoha lidem nestačí cachtání "u Jána" nebo na jiné mlčičině Berounky, ale chtějí plavat; a potom si lehnout na slunci a oschnout, případně se opalovat. Jediné vhodné místo pro tuto činnost je u nás na pravém břehu řeky nad jezem. Toto místo bylo však nepochopitelným rozhodnutím MNV zabráno pro autokemp. Pro potřeby místního obyvatelstva i případných letních hostů zůstává zatím /jak dlouho ještě?/ stále užší pruh břehu mezi cestou a řekou, který je každých pár metrů přerušován vypálenými a popelem pokrytými místy po táboráčkách. Potíže jsou také s přístupem do vody. Mladí lidé to ještě zvládnou, vylezou si do větví vrby, která zde stojí, a do vody skočí. Ale pohled na starší lidi posouvající se po zadní části těla po kamenech navigace a klopýtající po kamenech pod hladinou, než se jim podaří spadnout do vody, by se možná uplatnil v české televizní komedii, ale pro smotné aktéry není příliš povznášející.

Přimlouvám se tedy, aby část pozemku přímo u jezů byla uvolněna od stánů, ponechána pro slunění, aby byly hlavně zřízeny schůdky do vody, případně postavena přeplékárna pro lid netoužící po nudistickém požitku. Další atrakce, jako skákací prkna a podobně, to by byl asi přílišný přepek. Na upravené plovárně by se pak mohlo vybírat vstupné. I když by to snad nebylo tak ekonomicky výhodné jako pronájem pro stanování, byl by zde hřejivý pocit, že se něco udělalo pro blaho místního obyvatele. V jiných obcích, kde nemají řeku, budují umělá koupaliště. V Dobřichovicích, kde řeka je, se pro umožnění kulturního koupání nedělá nic.

Závěrem bych chtěl podotknout, že pamatují doby, kdy byly v Dobřichovicích dvě plovárny.

BOG

R O K Č I N N O S T I K L U B U D O B Ř I C H O V I C

Už zase o Klubu důchodců? A proč ne? Ať si mladí vezmou příklad z aktivity těch dříve narozených.

Blíží se 12. září, první výročí dne, kdy byl založen v Dobřichovicích Klub důchodců, a to bývá obyčejem zvážit a zhodnotit uplynulý rok.

S vozíčkem plným plánů, nápadů a podnětů rozjel klubovní činnost pí dr. A. Šarounová a hned se přidali k jeho řízení členové zvoleného výboru - pí D. Ryšavá, V. Salabová, B. Škrachová, L. Gemperlová, E. Silberová, A. Heverochová a pan Lejčar. Nesmíme také zapomenout, že pod kotel vydatně přikládal pan Kolář, jinak bychom v sále Pod vínicí zmrzli.

Klub se schází jednou za měsíc za účasti 40-50 lidí ve věku mezi 60 a 90 lety. Všichni jsou si vědomi toho, že starší člověk si má udržovat všestrannou aktivitu, neustále rozšiřovat své znalosti, nemá zůstat sám, ale být co nejvíce mezi lidmi a svými vrstevníky. A tak mají všichni zájem o přednášky poučné i předkládané zábavnou formou, občas trochu poezie, zpěvu, her, připomínek různých slavných výročí. Jak čas běží, přijdou vánoce, velikonoce, nástup jara, stále je o co se zajímat a čemu věnovat pozornost. Zajímají nás osudy a životní příběhy členů klubu, podávané z kresla pro hosta v měsíci výročí narození.

Okem projektoru jsme se podívali do Itálie, shlédli jsme Řím, Florencii a Palerme prostřednictvím diáček pana Františka Hobka. Kromě dalších, a vždy zajímavých setkání v Klubu /např. osobnost Karla Hašlera/ jsme se věnovali i návštěvám blízkého okolí. Procházel jsem kouzelným, právě rozkvetlým průhonickým parkem, prohlédl jsem si Trojský zámek s překrásnými malbami a výstavou obrazů, někteří navštívili ZOO, chystáme se shlédnout krásy Prahy z hladiny Vltavy při projíždce parníkem.

Plánů do budoucna je mnoho, jak už o nich psala v minulém Kučátku dr. Šarounová. K jejich uskutečnění nám však chybí větší prostor. Z ohlasů všech setkání v Klubu i z narůstající účasti je patrné, že tato činnost pro starší lidi v Dobřichovicích byla potřebná, je přijímána s povděkem, a proto věříme, že časem získá i potřebné prostory pro zdárné rozvíjení.

Za výbor klubu D. Ryšavá

J A K S E B U D O U J M E N O V A T ?

Dvě z nejvýznamnějších dobřichovických ulic stále ještě nesou dvě jména, jež jsou synonymy toho, s čím jsme se na sklonku loňského roku tak radostně rozešli. Což si nadělit k výročí republiky jejich přejmenování?

Jako další výzvu k diskusi dnes přinášíme dosud soustředěné návrhy na nové názvy /včetně těch, které již byly otištěny v minulém čísle/. Dva z návrhů si zaslouhují zvláštní pozornost a to nejen proto, že jsou obšírněji zdůvodněny. Za první děkujeme panu Františku Procházce a zveřejňujeme jej v plném znění:

Po přečtení článku v našem dobřichovickém Kukátku /7/90/ předkládám námět na přejmenování Gottwaldovy ulice, a to po bedlivém uvážení všech okolností a zvážení všech Vašich námětů na přejmenování ulic v č.2 a 7/90 Kukátka.

Uvádím napřed, že není obvyklým postupem, že návrh na pojmenování ulice na počest zasloužilého občana dává jeho vnuk, avšak jde o osobu hluboce o obec zasloužilou, která zanechala po sobě trvalé dílo, jehož všichni dodnes užíváme.

Životním dílem dlouholetého starosty obce a vrchního poštmistra pana Františka Procházky je postavení mostu přes Berounku, odevzdaného veřejnosti v červenci roku 1897 /před třemi lety vzpomínáno jeho výročí/. Kromě jiných všeobecně prospěšných činů byl též zakladatelem dobřichovické jednoty Sokol spolu s br. učitelem Fonem.

Za zásluhy o postavení byla mu v den otevření mostu předána umělecky překrásně provedená děková adresa a v květnu r.1913 byl mu za vynikající zásluhy o rozkvět obce předán diplom čestného občanství podle jednomyslného usnesení obecního zastupitelstva.

Jsem přesvědčen, že pro dobový odstup nikdo z žijících generací nepřipadne na tento spravedlivý námět na přejmenování ulice a do mnívám se, že při pojmenování ulice sousední jménem zasloužilého občana Chir.Mg. Vendelína Víta plně obstojí.

Dovolují si navrhnouti tedy, aby ulice Gottwaldova byla přejmenována na PROCHÁZKOVU, a to v úseku od hranice katastru Dobřichovice-Lety k sokolovně - děd totiž zemřel r.1929 ve vile čp.156 /dnes pan Josef Klíma/, která byla jeho vlastnictvím - leží

na této ulici. Též Stará pošta je poznamenána jeho jménem - působil zde jako dlouholetý poštovní mistr.

Připomínám laskavé pozornosti svůj článek k výročí postavení mostu v Kukátku č.11/1987. Děkovnou adresu i čestný diplom předlozím kdykoli k nahlédnutí.

Bohužel dnešní žalostný stav mostu je dílem netečnosti pozdějších generací a projevem nevděku k dílům našich předků.

Prosím, abyste laskavě uvážili můj skromný, ale spravedlivý námět, a znamenám se s oddaností naší obci jeden z jejích nejstarších občanů.

František Procházka

O druhém návrhu je vlastně nutno mluvit v množném čísle. Několik čtenářů upozornilo na sepětí dnešní /s odpuštěním/ Leninovy ulice s dobřichovickými pobytů jedné z největších osobností moderní české kultury, Františka Xavera Šaldy. Článek s podrobnějšími údaji o vztahu F.X.Šaldy k naší obci přineseme v příštím čísle.

Připomeňme si dosavadní návrhy na přejmenování:

Leninova ul.: F. X. Šaldy / Šaldova /
Promenádní
Zdenky Braunerové
Svojsíková
Krajiníková
Frimlova /Rudolfa Frimla/
Nabrunšově
Brunšovská

Gottwaldova ul.: Procházka /Františka
Procházky/
Pražská

Karlštejnská
Černošická
Vrážská
Řevnická

Nemáme-li být jako oni, musí definitivní názvy obou ulic vyjádřovat skutečnou vůli dobřichovických občanů, především obyvatel ulic, jichž se přejmenování týká. Prosíme proto všechny čtenáře: pošlete nám vaše návrhy nebo váš názor na návrhy dosud soustředěné na adresu redakce, popř. předejte některému z členů redakční rady.

Redakční rada KUKÁTKA

V redakční besedě, uveřejňované na pokračování, má dnes slovo paní PhDr. Alena Šarounová, předsedkyně MNV:

V minulém čísle Kukátka jsme psali o potížích, které v tomto roce provázejí činnost naší osvětové besedy. Dnes se chci k této otázce vrátit a zabývat se širšími souvislostmi celého problému - a to nejen z hlediska předsedy MNV, který by měl kromě jiného za kulturní život v obci zodpovídat.

V předchozích letech byla kultura zařazena mezi tzv. "nadstavbové jevy" společnosti. Hodně se o ní mluvilo /téměř tak často jako o socialistické morálce/ a často velmi necitlivě do ní zasahovalo. Názory našich nejvyšších orgánů se pohybovaly v mezích určitých téměř krajními názory:

- nejdůležitější je hmotné zabezpečení, kultura v tomto smyslu důležitá není,
- ke kulturnosti není nutné vychovávat, budou-li mít lidé volný čas a peníze, najdou si vztah ke kultuře sami,
- jakýkoliv kulturní projev odchýlný od oficiálního směru je nebezpečný, je nutné mít kultura jednotnou a tedy ústředně řízenou.

V praxi vedly tyto názory k žalostnému úpadku kulturního citění našich národů. Je pravda, že podle statistiky ještě relativně dost čteme a navštěvujeme divadla a výstavy - ale kdybychom se podrobněji věnovali těmto údajům, zjistíme přesun od kvalitní literatury ke braku, odklon od vážné hudby, estetickou slepotu--- I okruh návštěvníků kulturních pořadů je poměrně úzký; někteří lidé sledují všechno, většina lidí však nic. Nejhorší je ale to, že proběhl přesun od aktivních kulturních činností k pasivnímu poslouchání. A přitom je zřejmé, že jen vlastní zkušenosti s tvorbou mohou vést k zaslíbenému chápání umění a k docenění jeho role v našem životě.

Z hlediska úzce ekonomického je jasné, že si na sebe kultura jako celek nemůže vydělat, že musí být dotována. Vyspělé státy však již pochopily, že veškeré investice do kultury jsou vysoce návratné, protože vedou ke zkvalitnění života, k rozvoji tvořivosti a vyšší morálce, která je civilizovanému světu velmi zapotřebí, máme-li jako "homo sapiens" přežít.

Mám-li mluvit sama za sebe, nebojím se světa, ve kterém by bylo více fyzické práce, méně zboží a technických vymožeností, ale nechtěla bych žít ve světě, který nezná úctu člověka k člověku, nectí umění, mravnost - a nevnímá krásy hvězdného nebe nad námi. A je smutným paradoxem naší doby, že právě já jsem tím, kdo musí naší obci říci: Peněz na kulturu máme žalostně málo - a podmínky se v nejbližší době příliš nezmění.

V našem tisku se často píše o místní kultuře - o jejích potížích v souvislosti s přechodem na samofinancování, o rozpadu orgánů, které místním naděncům pomáhaly přežít /krajská kulturní střediska, dotace ROH aj./. V současné době se chystá schválení zákona o obcích, kterým nám bude zajištěna větší pravomoc - a také větší povinnost, než jsme měli doposud. Rovněž místní kultura přejde zcela do pravomoci obecního zastupitelstva. Bude záležet na prozíravosti a moudrosti představitelů Dobřichovic, rozvine-li se zde kulturní život či nikoli. Víím, že v mnohých vesnicích bude spíše živořit či přechodně zajde na "úbytě nedocení". U nás by tomu tak přes všechny překážky, které v současnosti naše osvětová beseda má, být nemuselo!

- V obci velmi úspěšně pracuje přes velké potíže s místem osvětová beseda.
- Žije zde dost lidí, kteří se věnují umění a mohou buď oni sami či jejich známí pořádát koncerty, kulturní pořady a výstavy.
- Jsme schopni uspořádat cykly přednášek se zajímavou tematikou pro mládež i dospělé - i "universitu 3. věku".

- V obci se bude jistě rozvíjet spolkový život, což také povede k hezkým setkáním a ke zvýšenému zájmu o místní kulturní podniky.

Vím, že je teď kritická situace s místem: kino je uzavřené, Vinice rozkopaná, žádná hospoda není vybavena slušným sálkem a dům čp.26 by potřeboval hodně peněz - a zejména množství ochotných rukou, aby se nám podařilo upravit další prostory k výuce. Přesto věřím, že toto kritické období přežijeme bez omezení činnosti osvětové besedy - a v příštím roce konečně uvidíme posun k lepšímu.

Pro tento školní rok se MNV snaží zajistit potřebné třídy pro výuku jazyků aj. v budovách Sokola, ZŠ i jinde. Nespouštím se sčítatele čp.26 ani vyhledávání dalších prostorů, které by umožnily rozkvět kulturního života v Dobřichovicích. Doufala jsem, že od 1.1.1991 připadne část daní od našich občanů skutečně obci, aby s těmito penězi mohla samostatně hospodájit. Podle posledních zpráv je zásadní reforma daňového systému, na níž hospodaření obcí

závisí, připravována až k roku 1993. V nejbližších dvou letech budeme částečně dotováni /jako dosud/ a částečně si budeme jako obec vydělávat sami /místní daně a poplatky, podnikání, pokuty aj./ . Bohatí jistě nebudeme, ale byli bychom velice krátkozrací, kdybychom v našem obecním měšci nenašli nutné peníze k výchově budoucích kulturních občanů.

Na podzim se připravují obecní volby. Myslím, že by každá politická strana, každé volební seskupení i každý samostatný kandidát do obecního zastupitelstva měli ve svém volebním programu jasně uvést, co konkrétního pro Dobřichovice udělali, co pro ně hodlají udělat v nejbližší době - a jakými prostředky budou po případném zvolení svých cílů dosahovat. V tomto volebním programu by péče o kulturu v žádném případě chybět neměla.

A jaký bude vztah příštího obecního zastupitelstva ke kultuře v obci, k našemu životnímu prostředí a k chování lidí mezi sebou navzájem - to už záleží na vás, protože své zástupce budete volit právě vy. A tak osud dobřichovické kultury leží i ve vašich rukou.

UVD
K O P Í R O V Á N Í + K O P Í R O V Á N Í + K O P Í R O V Á N Í
Po trochu rozpačitém rozběhu je již v plném provozu kopírovací zařízení, tentokrát nejen pro formáty A4, ale i A3 včetně zvěšování a zmenšování. Provozní doba zatím stále

p o n ě l í - p á t e k 9 - 1 2
a dále dle dohody /tel. 991 10 93/. Adresa: Z a m l ý n e m 2 .
K O P Í R O V Á N Í + K O P Í R O V Á N Í + K O P Í R O V Á N Í

UVD přijme libovolný počet zedníků do pracovního poměru nebo zprostředkuje práci pro soukromé podnikatele zmíněného oboru, případně podnikatelům vypomůže materiálem. Nástup možný ihned, výhodné podmínky. Informace na telefonech UVD 991 10 93 /ing.Havlík/, 72 35 13 /ing.Kremer/ nebo 991 19 49 /ing.Novák - byt/.

SPORT

TJ Sokol

V Í D Ě Ň - P A Ř Í Ž - P R A H A

Všechno začalo v září 1989, kdy se sešlo několik nadšenců z řad mužů v sokolovně v Dobřichovicích a začalo nacvičovat na Spartakiádu 1990. Později, když bylo rozhodnuto, že cvičení na strehovském

stadionu se neuskuteční v obvyklém rozsahu a do našeho života zasáhly i další společenské změny, ukončili jsme v Dobřichovicích /i jině/ /návky na Spartakiádu. Rozhodli jsme se, že se pokusíme nacvičit skledbu mužů na VII.slet zahraničního sokolstva v Paříži 1990. V únoru jsme konečně získali popis skladyby a příslušný hudební doprovod a 8 mužů - 4 z Dobřichovic a 4 ze Všenor - začalo s ncvikem. Přestože jsme začali dosti pozdě, zvládli jsme skladbu natolik, že již 24.června jsme spolu s osmičkou mužů z Lysé n.L. se zúčastnili předšletového veřejného cvičení sokolské župy Vídeň ve sportovní hale Matsumae Budo Center ve Vídni.

Celé cvičení ve Vídni mělo slavnostní rámec včetně nástupu cvičenců s historickými sokolskými prapory. Následovalo cvičení žactva /většina z ČSFR/, dorostu, žen s obručemi, gymnastek Union West Wien, vystoupení taneční krojované skupiny se Slovanskou besedou, dále samostatné cvičení mužů, vystoupení dězové taneční skupiny z Vídně a závěrem předvedli muži a ženy společná sletová prostná. Asi tříhodinového programu přihlíželo cca 1 500 nadšených diváků včetně naší velvyslankyně paní dr.Magdy Vašáryové, zemského hejtmana a starosty města Vídně pana prof.dr.H.Zilkeho a zástupců náčelnictva sokolské župy Vídeň. Průběh cvičení byl zdařilý s bouřlivou odezvou u diváků ve velmi srdečném prostředí, někdy až dojmavém. Všude bylo slyšet jen češtinu a slovenštinu, jako bychom ani nebyli ve Vídni.

2.července nás ovšem čekala cesta poněkud delší - do Paříže. Celá výprava z ČSFR čítala zhruba 550 účastníků, z velké části cvičenců, ve 14 autobusech. Jelo se přes Norimberk s prohlídkou města a po celonoční jízdě s menšími přestávkami jsme ráno dorazili do Paříže. Ubytování jsme byli v kempu v Joinville /pouze menší část výpravy, tj. muži z Dobřichovic a výprava z Lysé n.L./ a v ubytovně "La Mie de Pain" poblíž středu Paříže. Naše cesta z kempu do středu města trvala vzhledem k hustému provozu vždy skoro hodinu. Od čtvrtka 5.7. začal vlastní sletový program slavnostním položením věnců u Vítězného oblouku - pocta Sokola pedlým za svobodu - společně s legionáři, kteří bojovali ve Francii. Zde se začala velice dobře uplatňovat naše výprava, kde jsme měli 3 účastníky ve slavnostním sokolském kroji včetně historického sokolského praporu. Večer se část československé výpravy účastnila večere pořádané primátorem města Paříže a bývalým předsedou francouzské vlády panem Jacques Chiracem, který převzal záštitu nad VII.sletem.

I když byl náš program každý den velice bohatý, stačili jsme

ještě denně nachodit po Paříži řadu kilometrů a uvidět mnoho památek a zajímavostí - Louvre s výstavou obrazů včetně originálu Mony Lisy, Eiffelovu věž, Versailles, katedrálu Notre-Dame, hrobku Napoleona, baziliku Sacré-Coeur, Pantheon, Sorbonnu, Bourbonský palác a mnoho dalších. Prošli jsme se po známých bulvárech - Champs-Elysées, kolem Moulin Rouge, na Pigalle s restaurací Maxim, celý Montmartre atd.

V neděli dopoledne proběhla generální zkouška a odpoledne hlavní sletové vystoupení na stadionu Leo Lagrange, vše ve velmi srdečném a vřelém ovzduší, na které nikdo z nás dlouho nezapomene. Zvlášť dojmavé byly okamžiky při vztyčování vlajky, při zvucích naší hymny a při provolávání všech cvičenců i diváků na celém stadionu "ať žije Havel". Po zahajovacím společném nástupu byla předvedena společná prostrná mužů a žen z Ameriky, Austrálie a Evropy, cvičení žactva, dorostu, žen s obručemi, naše skladba Marinarella - tentokrát se k nám přidala ještě osmička mužů z Winterthuru ve Švýcarsku i s autorem skladby - dále proběhly ukázky cvičení na nářadí, zvláštní vystoupení Americké obce sokolské, závody župních štafet atd. Kromě naší výpravy se VII.sletu zúčastnilo 214 členů sokolských jednot ze Švýcarska, 164 z Rakouska, 129 z Kanady, 103 ze Švédska, 90 z USA a 15 z Austrálie. Bylo zde i několik Sokolů z Argentiny, Jugoslávie a členů Ruského Sokola ve Francii.

Cestou zpět jsme si prohlédli katedrálu v Remši, zastavili se krátce opět v Norimberku a spěchali domů. Do Prahy jsme se vrátili plni krásných dojmů a na oba "cvičební" zájezdy budeme dlouho vzpomínat. Všichni cvičenci, se kterými jsme mluvili, se těšili na Prahu a na společné vystoupení zahraničních a našich cvičenců na Sokolském setkání 15.července ve sportovní hale v Praze 7, kde se opakovala všechna vystoupení z Paříže spolu s dalšími tělovýchovnými ukázkami československých cvičenců. O této akci bylo dosti informací v tisku i v televizi.

Na našem zájezdu jsme i mnoho fotografovali, po zpracování tohoto materiálu chceme zájemcům v Dobřichovicích uspořádat besedu s promítáním.

Jiří Bobek

TJ Sokol Dobřichovice přijme do trvalého zaměstnání manželský pár pro funkci "sokolníka"/muž údržbář, topič, manželka úklid nebo administrativní práce/. Byt k dispozici. Možnost nástupu ihned. Bližší informace: Tělovýchovné středisko Dobřichovice, tel. 991 23 52.

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T O . Reg.č.321002585. Vydává UVD Dobřichovice. Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing.O.Němec. Tisk ČTK-Repro a OPS Praha 4. Vychází 1x měsíčně. Cena 2 Kčs. Uzavírá se 12.8.1990, uzávěrka příštího čísla 16.9.1990. Adresa redakce: UVD Dobřichovice, redakční rada Kukátka, 252 29 Dobřichovice.